

પાઠ 13

નિવૃત્તિ પણી

જુબીન : મહેશકા, તમે વડોદરા ક્યારે આવ્યા?

મહેશ : ભાઈ મને અહીં આવે ત્રણ મહિના થઈ ગયા છે. નિવૃત્ત થઈને હું અહીં આવ્યો છું.

જુબીન : અહીં શ્રી પ્રવૃત્તિ કરો લો?

મહેશ : હવે તો ભગવાનનું નામ લેવાનું છે. બીજી શ્રી પ્રવૃત્તિ છે? બાગ-બગીચાની સંભાળ રાખ્યું છું. જાતે વાવેલા છીડ મને ગમે છે.

જુબીન : ક્યારેક સાંજે ઘરે આવજો.

મહેશ : જરૂર આવીશ. આજે તો મારે ત્યાં મારો ગાંધીનગરવાળો સાઝો જ્યંતિ આવવાનો છે. તમે પણ આવજો. તેમની સાથે તમારી ઓળખાણ થઈ જશે.
(મહેશ ઘરે જાય છે)

મહેશ : અરે જ્યંતિ, તું ક્યારે આવ્યો.

જ્યંતિ : મને આવ્યે બે કલાક થઈ ગયા. તમે બહુ વાર કરી. મને તો ખૂબ જ ભૂખ લાગી છે. ચાલો જમી લઈએ.

મહેશ : હા હું હાથ ધોઈને આવું છું. જ્યંતિ શું તે અમદાવાદના સોસાયટીવાળા સાથે ઘર વિશે વાત કરી?

સેવાનિવૃત્તિ કે બાદ

જુબીન : મહેશ કાકા! આપ બઢોદરા કબ આએ?

મહેશ : ભાઈ, મુઝે યહું આએ તીન મહીને હો ગએ હું। સેવા નિવૃત્ત હો કર મૈં યહું આયા હું।

જુબીન : યહું ક્યા ગતિવિધિયાં કરતે હું?

મહેશ : અબ તો ભગવાન કા નામ લેના હૈ। દૂસરી કૌનસી ગતિવિધિયાં હોં? બાગ-બગીચે કી દેખભાલ રખતા હું। ખુદ કે બોએ હુએ પૌંધે મુઝે અચ્છે લગતે હું।

જુબીન : કબી શામ કો ઘર આઇએ।

મહેશ : અવશ્ય આઉંગા। આજ તો મરે યહું મેરે ગાંધીનગર વાળા સાલા જયંતિ આનેવાળા હૈ। આપ ભી આના। આપકા પરિચય ઉનસે હો જાએગા。
(મહેશ ઘર જાતા હૈ)

મહેશ : અરે જયંતિ તુમ કબ આએ।

જયંતિ : મુઝે આએ (હુએ) દો ઘંટે હો ગએ। આપને બહુત દેર કર દી. મુઝે તો બહુત ભૂખ લગી હૈ। ચલિએ, ખાના ખાએં।

મહેશ : હોઁ, મૈં હાથ ધોકર આતા હું। જયંતિ, ક્યા તુમને અહમદાબાદ કે સોસાયટીવાળોં સે ઘર કે બારે મૈં બાત કી?

જ્યંતિ : હા હા, હું વાત કરવાનો હતો. પણ સોસાયટીવાળા બિલ્ડરને મળી શક્યો નહીં.

મહેશ : આવું ના ચાલે ભાઈ મેં તને પહેલાં જ કદ્યું હતું કે કલનું કામ આજ કરતાં શ્રીખો. તમારે આ બધું સમજવું જોઈએ.

જ્યંતિ : બરાબર છે. હવેથી હું અમ જ કરીશા.

મહેશ : બોલવું સહેલું છે ભાઈ પણ કરવું અધ્યરું છે.
(મહેશનો મિત્ર દેવેન્દ્ર આવે છે)

દેવેન્દ્ર : મહેશભાઈ તમને જમ્યે કેટલો સમય થયો? આપણે ફરવા કથારે જઈશું? પછી આપણે સમાજભવનવાળાઓને પણ મળવાનું છે.

મહેશ : ઠીક છે. તમે થોડીવાર બેસો હું જીમિને હમણાં આવ્યો.
(મહેશ અને જ્યંતિ જીમિને આવે છે)

મહેશ : ચાલો દેવેન્દ્રભાઈ હવે સમાજસેવાવાળાઓને મળવા જઈએ.

જ્યંતિ : અરે જીજાજી, શું તમે પણ સમાજસેવા કરવાનું વિચારી રહ્યા છો?

મહેશ : હા, હા. આખું જીવન તો પૈસા કમાવવામાં વિતાવ્યું. જીવ્યા તો પણ પોતાની માટે અને પોતાનાઓ માટે જીવ્યા.

દેવેન્દ્ર : બરાબર છે. હવે બીજા માટે જીવવાનું છે.

જયંતિ : હાઁ, હાઁ મેં બાત કરનેવાળા થા। લેકિન સોસાઇટીવાળે બિલ્ડર સે મિલ નહીં સકા।

મહેશ : એસા નહીં ચલેગા ભાઈ। મેંને તુમસે પહલે હી કહા થા કી કલ કા કામ આજ કરના સીખો। તુમકો યહ સવ સમજના ચાહિએ।

જયંતિ : ઠીક હૈ। અબ સે મેં એસા હી કરુંગા।

મહેશ : કહના આસાન હૈ ભાઈ, લેકિન કરના કઠિન હૈ।

(મહેશ કા મિત્ર દેવેન્દ્ર આતા હૈ।)

દેવેન્દ્ર : મહેશ ભાઈ, આપકો ખાના ખાએ કિતના સમય હુआ? હમ ઘૂમને કબ જાએંગે? બાદ મેં હમેં સમાજ ભવન વાલોં સે ભી મિલના હૈએ।

મહેશ : ઠીક હૈ। આપ થોડી દેર બૈઠિએ। મેં ખાના ખાકર અભી આયા। (મહેશ ઔર જયંતિ ખાના ખાકર આતે હૈએ।)

મહેશ : ચલો દેવેન્દ્ર ભાઈ, અબ સમાજ સેવાવાલોં સે મિલને ચલેં।

જયંતિ : અરે જીજાજી, ક્યા આપ ભી સમાજસેવા કરને કી સોચ રહે હોય?

મહેશ : હાઁ, હાઁ। પૂરા જીવન તો પૈસા કમાને મેં બિતાયા। જિએ તો ભી અપને ઔર અપનો કે લિએ જિએ।

દેવેન્દ્ર : ઠીક હૈ। અબ દૂસરોં કે લિએ જીના હૈ।

મહેશ : હું તો કમાપેલા ધનમાંથી કેટલુંક ધન બીજાઓ માટે વાપરવા ઈચ્છું છું.

દેવેન્દ્ર : મારી બા કહેતાં કે ઈશ્વરે આપેલો કોઈયો બીજાને પણ આપવો મીઠો લાગે છે.

મહેશ : આપણા પૂર્વજોએ કછું છે કે પોતે દુઃખ વેઠીને પણ બીજાને મદદ કરવામાં જ સાચું સુખ છે.

દેવેન્દ્ર : હા, હા. હવે આપણે બીજા માટે જ જીવવાનું છે.

મહેશ : હું તો મૌટાભાગનો સમય સમાજ સેવામાં જ વિતાવા ઈચ્છું છું.

જ્યંતિ : જીજાજી હું પણ તમારો સાથ આપવા માગું છું.

મહેશ : વિચાર સારો છે. પણ એકવાર પોતાના મા-બાપને પૂછો.

દેવેન્દ્ર : સાચી વાત છે. મેં તો ઘરની જંજાળ મૂકી દીધી છે. છોકરાંઓને કરવું હોય તે કરે. મેં નિશ્ચય કર્યો છે કે હવે મારે ઘર ગૃહસ્થી વિશે કોઈને કાંઈ કહેવું નથી.

મહેશ : સમાજ સેવા માટે ઘણું બધું કરવું છે. હંમેશાં કોઈને કોઈ આપત્તિ લોકો પર રહે છે. હવે જુઓને સુનામી આપત્તિમાં કેટલા બધા લોકો મરી ગયા છે. કેટલા બધા પીડિતો છે! તેમની મદદ માટે સરકાર અને સ્વયંસેવી સંસ્થાઓવાળા આગળ આવ્યા છે. આપણે પણ સુનામી પીડિતો માટે કંઈક કરવું છે.

મહેશ : મૈં તો કમાએ હુએ ધન મેં સે કુછ ધન દૂસરોં કે લિએ ખર્ચ કરના ચાહતા હું।

દેવેન્દ્ર : મેરી માઁ કહતી થી કે ઈશ્વર કા દિયા હુआ કૌર દૂસરોં કો ભી દેના મીઠા લગતા હૈ।

મહેશ : હમારે પૂર્વજોને કહા હૈ કે ખુદ દુઃખ સહકર ભી ઔરોં કી મદદ કરને મેં હી સચ્ચા સુખ હૈ।

દેવેન્દ્ર : હું, હું. અબ હમેં દૂસરોં કે લિએ હી જીના હૈ।

મહેશ : મૈં તો અધિકાંશ સમય સમાજ-સેવા મેં હી બિતાના ચાહતા હું।

જયંતિ: જીજાજી, મૈં ભી આપકા સાથ દેના ચાહતા હું।

મહેશ: વિચાર અચ્છા હૈ। લેકિન એક બાર અપને માઁ-બાપ સે પૂછો।

દેવેન્દ્ર : સહી બાત હૈ। મૈને તો ઘર કા જંજાલ છોડ દિયા હૈ। બચ્ચોનો કો જો કરના હો સો કરેં। મૈને નિશ્ચય કિયા હૈ કે અબ મુझે ઘર ગૃહસ્થી કે બારે મેં કિસીસે કુછ નહીં કહના!

મહેશ : સમાજ સેવા કેલિએ બહુત કુછ કરના હૈ। હમેશા કોઈ ન કોઈ આપત્તિ લોગોં પર આતી રહતી હૈ। અબ દેખો, ત્સુનામી વિપત્તિ સે કિતને સારે લોગ મર ગએ હૈને! કિતને સારે પીડિત હૈને! ઉનકી મદદ કે લિએ સરકાર ઔર કર્ડ સ્વયંસેવી સંસ્થાઓવાળે આગે આએ હૈને। હમેં ભી ત્સુનામી પીડિતોનો કે લિએ કુછ કરના હૈ।

દેવન્દ્ર : હું તો પાંચ હજાર રૂપિયા આપવાનો છું.

મહેશ : મૈં પણ આપણા મહોલ્લામાં વાત કરીને દસ હજાર રૂપિયા એકઠા કર્યા છે.

દેવન્દ્ર : આજની મિટિંગમાં ચર્ચા કરીશું કે ઓછામાં ઓછા એક લાખ રૂપિયા તો આપણે આપવા જ જોઈએ.

મહેશ : એક વખત શરીર કરીશું, પછી પૈસા તો મળતા રહેશે.

જ્યંતિ : તમે તો ખરેખર સમાજ સેવાનો સંકલ્પ લીધો છે.

મહેશ : હવે નિવૃત્તિ કાળમાં બીજું કરવાનું પણ શું છે?

દેવન્દ્ર : તમારા વિચાર ઘણા સારા છે.

મહેશ : પોતાને માટે તો પશુપંખી પણ જીવે છે. પોતે કરકસર કરીને બીજા માટે ખર્ચ કરવું તે જ માનવતા છે.

દેવન્દ્ર : સાચી વાત છે. એવું કરવાથી જ માનવી સાચો માનવ બની શકે છે.

દેવેન્દ્ર : મૈં તો પાંચ હજાર રૂપએ દેનેવાલા હું।

મહેશ : મૈને ભી અપને મોહલ્લેવાલોં સે બાત કર, દસ હજાર રૂપએ ઇકઢે કિએ હૈને।

દેવેન્દ્ર : સમાજ કી મીટિંગ મેં ચર્ચા કરેંગે તો કમ સે કમ એક લાખ રૂપએ તો હમેં દેના હી ચાહિએ।

મહેશ : એક બાર શુરુ કરેંગે, ફિર પૈસે તો મિલતે રહેંગે।

જયંતિ : આપને તો સચમુચ સમાજ-સેવા કા સંકલ્પ લિયા હૈ।

મહેશ : અબ નિવૃત્તિ કાલ મેં ઔર કરના ભી ક્યા હૈ?

દેવેન્દ્ર : આપકે વિચાર બહુત અચ્છે હૈને।

મહેશ : અપને લિએ તો પશુપક્ષી ભી જીતે હું। ખુદ મિતવ્યયી હોકર દૂસરોં કે લિએ ખર્ચ કરના હી માનવતા હૈ।

દેવેન્દ્ર : સચ બાત હૈ। ઐસા કરને સે હી મનુષ્ય સચ્ચા ઇન્સાન બન સકતા હૈ।

શબ્દાર્થ

ગુજરાતી શબ્દ	હિંદી અર્થ
પ્રવૃત્તિ	ગતિવિધિ
નિવૃત્તિ	નિવૃત્ત/કાર્ય મુક્તિ
બાગ-બગીચા	બાગ-બગીચે
સંભાળ	દેખભાલ
જાત/પોતે	ખુદ, સ્વય
વાવવું	બોના
રોપવું	લગાના
જોડ	પૌઢા
ઓળખાણ	પહ્યાન

સાળો	સાલા
સમજાવવું	સમજાના
બનેવી/જીજાજ	બહનોઈ
સહેલું	આસાન
સમાજભવન	સમાજ ભવન
અધ્યરું	કઠિન
આખું	પૂરા
કમાવું	કમાના
કોળિયો	ટુકડા, કૌર
આપવું	દેના
ખવડાવવું	ખિલાના
વિતાવવું	બિતાના
જીજાળ	જંજાલ
સમાજ સેવા	સમાજ સેવા
પીડિત	પીડિત
વાપરવું	વાપરના, ખર્ચકરના
લાખ રૂપિયા	લાખ રૂપએ
વ્યય/ખર્ચવું	વ્યય, ખર્ચ કરના
જુવાની	યૌવન/જવાની
કરકસર	મિત્તવ્યયતા
માનવી	મનુષ્ય, માનવ, ઇંસાન
મોહલ્લો	મોહલ્લા

અભ્યાસ

I નીચે દિએ ગए વાક્યોં કા અભ્યાસ કીજિએ।

1. 1) મને અહીં આવ્યે ત્રણ મહિના થઈ ગયા છે.
2) મને ઘરે આવ્યે બે કલાક થઈ ગયા છે.
3) શું તમને જમ્યે અડધો કલાક નથી થયો?

2. 1) કમાયેલું ધન બીજાઓને માટે વાપરતાં શીખો.
2) જાતે વાવેલા છોડ મને ગમે છે.
3) અમે આપેલી ભેટ તેમને ખૂબ પસંદ આવી.
4) ઈશ્વરે આપેલો કોળિયો બીજાને પણ આપવો જોઈએ.

3. 1) મારા સાળા આવવાના છે.
 2) આજે હું વાંચવાનો છું.
 3) હું પાંચ હજાર રૂપિયા આપવાનો છું.
4. 1) શું તેં સોસાયટીવાળા સાથે વાત કરી?
 2) આપણે સમાજભવનવાળાઓને પણ મળવાનું છે.
 3) કેટલાય સ્વધંસેવી સંસ્થાઓવાળા આગળ આવ્યા.
5. 1) બોલવું સહેલું છે.
 2) કરવું અધ્યક્ષ છે.
 3) મારે કોઈને કાંઈ કહેવું નથી.
6. 1) મેં તને પહેલાં પણ કષ્ટું હતું કે કાલનું કામ આજે કરતાં શીખો.
 2) મારી બા કહેતી હતી કે ઈશ્વરે આપેલો કોળિયો બીજાને પણ આપવો જોઈએ.
 3) આપણા પૂર્વજીઓ કષ્ટું છે કે બીજાને મદદ કરવામાં સાચું સુખ છે.

II ઉદાહરણ કે અનુસાર નીચે દિએ ગए વાક્યોની પરિવર્તન કીજિએ।

ઉદાહરણ :- હું કાલે વડોદરા જઈશ.
 હું કાલે વડોદરા જવાની છું.

- 1) મારા ઘરે મારા ભાઈ-ભાભી આવશે.
 2) મહેશ આજે ગાંધીનગર જશે.
 3) તેમના બનેવી આવશે.
 4) તેઓ તેમની પત્ની અને બાળકો સાથે અમારા ઘરે આવશે.
 5) કૌશલ આવતા અઠવાડિયે ગાંધીજીની આત્મકથા લાવશે.

III કોષ્ટક મેં દિએ ગए શબ્દોને સે ઉપયુક્ત શબ્દ કા પ્રયોગ કર વાક્ય પૂરે કીજિએ।

(ગાંધીનગરવાળી, સમાજભવનવાળી, સંસ્થાઓવાળી, દૂધવાળી)

- 1) આજે આપણે _____ ની સાથે મિટીંગ છે.
 2) મારી_____ સારું દૂધ લાવે છે.
 3) ફણાલભાઈનો _____ સાળો આવ્યો છે.
 4) ઘણી બધી સમાજસેવી_____ આપણા દેશમાં સમાજ સુધારાનું કામ કરે છે.

IV કોષ્ટક મેં દિએ ગએ ક્રિયાઓં કે ઉપયુક્ત રૂપોં કા પ્રયોગ કર વાક્ય પૂરે કીજિએ।

- 1) મેં જાતે ધણા છોડ _____ છે. (વાવવું)
- 2) મારા કાકા અમને મળવા _____ છે. (આવવું)
- 3) અમારી _____ ભેટ તેમને ખૂબ પસંદ આવી. (આપવું)
- 4) જુવાનીમાં મહેનતથી _____ ધન સારા કામમાં વાપરવું જોઈએ. (કમાવવું)
- 5) ઈશ્વરે _____ કોળિયો બીજાને પણ આપવો જોઈએ. (આપવું)

V વાક્યોં મેં રેખાંકિત શબ્દોં કા પ્રયોગ કર દો-દો વાક્ય બનાઇએ।

- 1) મને અહીં આવ્યે ત્રણ મહિના થઈ ગયા છે.
- 2) શું તમને જાયે અડધો કલાક નથી થયો?
- 3) મને ત્યાં ગયે ધણા વખ્ચ થઈ ગયા છે.
- 4) અમને મળ્યે ધણા દિવસો થયા છે.

VI કોષ્ટક મેં દિએ ગએ વાક્યાંશોં કા ઉપયુક્ત વાક્યાંશ ચુન કર વાક્ય પૂરે કીજિએ।

(કષ્ટું હતું કે કાલનું કામ, કષ્ટું છે કે અહીંસા, કહેતી હતી કે ઈશ્વરે આપેલો,
કષ્ટું છે કે બીજાને મદદ, કષ્ટું હતું કે તું મને)

- 1) આપણા પૂર્વજોએ _____ કરવામાં સાચું સુખ છે.
- 2) મેં તને પહેલાં પણ _____ આજે કરતાં શીખો.
- 3) મારી બા _____ કોળિયો બીજાને પણ આપવો જોઈએ.
- 4) તે મને _____ જરૂર મળીશ.
- 5) ગાંધીજીએ _____ પરમ ધર્મ છે.

VII કોષ્ટક મેં દિએ ગએ હિંદી શબ્દોં કે સમાનાર્થક ગુજરાતી શબ્દોં કા પ્રયોગ કર વાક્ય પૂરે કીજિએ।

- 1) જાતે _____ છોડ મને ગમે છે. (બોએ હુએ)
- 2) અહીં શી _____ કરો છો? (ગતિવિધિ)
- 3) મારા _____ આવવાના છે. (બહનોઝ)
- 4) _____ ખૂબ મહેનત કરી છે. (જવાની મેં)
- 5) દુઃખ _____ પૈસા કમાયા છે. (સહકર)

VIII પદ્ધિએ ઔર સમજીએ।

મિત્રને પત્ર

પ્રિય મિત્ર પાર્થ

તારો ગયા અઠવાડિયાનો પત્ર મને આજે મળ્યો. તારો પત્ર તો શનિવારે આવેલો. હું મારી બહેનને ત્યાં અમદાવાદ ગયેલો, એટલે પત્રનો જવાબ મોડો આપું છું.

તને હવે ગુજરાતી લખતાં વાંચતાં આવડી ગયું છે. ગુજરાતીમાં લખેલો તારો પત્ર વાંચીને આનંદ થયો. હવે પછી તારે ગુજરાતીમાં જ પત્ર લખવાનો છે.

અમદાવાદમાં અમે દરરોજ સાંજે ફરવા જતા હતા. તને હુમેશાં યાદ કરતા. ઘવલની વર્ષગાંઠને દિવસે એક પાર્ટી રાખી હતી. બધાંએ મળીને ખૂબ આનંદ કર્યો. છતાં તારી ખોટ જણાતી હતી.

સમય મળે તો પત્ર લખતો રહેજે. બા-બાપુજી આશિષ મોકલાવે છે. તારાં માતા-પિતાને મારા પ્રણામ કહેજે.

લિ.

તારો પ્રિય મિત્ર
ભદ્રેશ

શબ્દાર્થ

ગુજરાતી શબ્દ	હિન્ડી અર્થ
અઠવાડિયે	સપ્તાહે
પ્રિય	પ્રિય, પ્રારા
શનિવાર	શનિવાર
દરરોજ	પ્રતિદિન, હરરોજ
પાર્ટી	દાવત
આશિષ	આશીર્વાદ

અભ્યાસ

I અનુચ્છેદ કે આધાર પર નીચે દિએ ગए પ્રશ્નોં કે ઉત્તર દીજિએ।

- 1) આ પત્ર કોણે કોને લખ્યો છે?
- 2) ભદ્રેશને શા માટે આનંદ થયો?
- 3) ભદ્રેશે પત્રનો જવાબ કેમ મોડો આપ્યો?
- 4) અમદાવાદમાં કોની વર્ષગાંઠ હતી?
- 5) વર્ષગાંઠને દિવસે શું કરવામાં આવેલું?
- 6) પાર્ટીમાં કોની ખોટ જણાતી હતી?

II નીચે દિએ ગए હિંદી શબ્દોં કે લિએ ગુજરાતી શબ્દ દીજિએ।

સપ્તાહ, પ્રતિદિન, બહનોઝ, આશીર્વાદ, સહકાર, ગતિવિધિ, મહલ્લા, જવાની।

III અપની પાઠશાળા કી ગતિવિધિઓ કે વારે મેં અપને મિત્ર કો ગુજરાતી મેં એક પત્ર લિખિએ।

IV હિંદી મેં અનુવાદ કર ઉપયુક્ત શીર્ષક દીજિએ।

આવતા અઠવાડિયે હું મારા મિત્રના લગ્નમાં જવાની છું. મારા બીજા મિત્રો પણ આવવાના છે. અમે અમારા મિત્ર શૈલેષના લગ્નમાં જવાના છીએ. તેની થવાવાળી પત્નીનું નામ શીતલ છે. શૈલેષની સગાઈમાં અમે તેને

ઘડિયાળની એક જોડી ભેટમાં આપેલી. અમારી આપેલી ભેટ શૈલેષ અને શીતલને ખૂબ જ પસંદ આવી. શૈલેષના લગ્નમાં પણ અમે બધા સાથે જવાના છીએ. હજુ તો અમારે શૈલેષ માટે લગ્નની ભેટ પણ ખરીદવાની છે. અમારા બધાના પૈસાથી અમે ભેટ ખરીદવાના છીએ. અમારે ગ્રીફટની સારી દુકાનમાં ખરીદવા જરૂરું છે. અમે બધા જ મિત્રો આજે સાંજે મારા ઘરે મળીશું, પણી ભેટ ખરીદવા જરૂરું. ભેટ ખરીદતી વખતે દરેકની પસંદગીને ધ્યાનમાં રાખવી પડશે. શૈલેષની પસંદગી પણ ધ્યાનમાં રાખીશું. અમારે શૈલેષને લગ્નની તૈયારીમાં મદદ પણ કરવાની છે.

શબ્દાર્થ

ગુજરાતી શબ્દ	હિંદી અર્થ
થવાવાળી	હોનોલી
સગાઈ	સગાઈ

ભેટ	સૌગત, ગીફ્ટ
ગીફ્ટ	ગીફ્ટ
કુકાન	શોપ
ભેગાં, એકથા	ઇકટ્રો

V ગુજરાતી મેં અનુવાદ કર ઉપયુક્ત શીર્ષક દીજિએ।

બસંત કી ઋતુ આને વાલી હૈ। પતઙ્ગ આગયા હૈ। વૃક્ષોને પત્તે ઝાડને લગે હુંએ। વૃક્ષોને નયે પત્તે ભી આ ગાએ હુંએ। યાં દેખકર લગતા હૈ બસંત આનેવાલા હૈ। બસંત ઋતુ મેં હમ બગીચોને રંગબિરંગે ફૂલ દેખ્યે સકતે હુંએ।

આમ્ર વૃક્ષોને પર મંજરિયોને આને સે કોયલ કુહુક ઉઠતી હૈ। લગતા હૈ કોયલ ને બસંત કે આને કી આહટ સુની હૈ। યાં ફિર બસંત ને હી કોયલ સે કહ દિયા હોગા, કોયલ તુમ ગાઓ મૈં આનેવાલા હુંએ। ઇસી લિએ તો કોયલ ને ભી મંજરિયોને સે કહા "મંજરિયાં તુમ મહકો, મૈં ગાને વાલી હુંએ!" કોયલ કે ગાને ઔર આમ્રમંજરીયોને મહકને સે લગતા હૈ કી, બસંત આ હી ગયા। ભંવરે ખુશી સે નાચ ઉઠતે હુંએ। તિતલિયાં થિરક ઉઠતી હુંએ। માનોં દોનોં કહ રહે હોંએ "બસંત આ ગયા, બસંત આ ગયા।

આઓ હમ ભી બાગ મેં ચલોં। સુંદર-સુંદર ફૂલ દેખોં। ભંવરોને કે સાથ ગુનગુનાએં।

શબ્દાર્થ

ગુજરાતી શબ્દ	હિંદી અર્થ
વસંત	બસંત
પાનખર	પતઙ્ગ
પાંદાં	પત્તે
ખરવું	ઝાડના
અંબો	આમવૃક્ષ
મોર	મંજરી
પગરવ	આહટ
ભમરો	ભંવરા
પતંગિયું	તિતલી
નાચવું	નચના/થિરકના
ગુનગુનાવ	ગુનગુનાના

ટિપ્પણિયાં

| નિમ્ન પ્રકાર કે વાક્યોં પર ધ્યાન દીજિએ।

<p>1. 1) મને અહીં <u>આવ્યે</u> ત્રણ મહિના
થઈ ગયા છે.</p> <p>2) મને ઘરે <u>આવ્યે</u> બે કલાક થઈ
ગયા છે.</p> <p>3) શું તમને <u>જમ્યે</u> અડધો કલાક
નથી થયો?</p> | <p>મુઝે યહાઁ <u>આએ</u> હુએ તીન મહીને
હો ગએ હું।</p> <p>મુઝે ઘર <u>આએ</u> હુએ દો ઘંટે હો
ગએ હું।</p> <p>ક્યા આપ કો <u>ખાના</u> <u>ખાએ</u>
હુએ આધા ઘંટા નહીં હુआ?</p> |
|---|---|

ઉપર્યુક્ત વાક્યોં મેં રેખાંકિત ક્રિયારૂપ હિંદી કે 'આએ (હુએ)', 'ખાએ (હુએ)' કી તરફ ભૂતકાલિક ક્રિયા વિશેષણ કે રૂપ હું। ગુજરાતી મેં ઐસે ક્રિયારૂપ બનાને કે લિએ ભૂતકાલિક ક્રિયા રૂપોં મેં 'એ' (એ) પ્રત્યય જોડા જાતા હૈ।

<p>2. 1) કમાયેલું ધન વાપરતાં શીખો.
2) જાતે વાવેલા છોડ મને ગમે છે.
3) અમે આપેલી ભેટ તેમને ખૂબ
પસંદ આવી.</p> | <p>કમાયા હુआ ધન ખર્ચ કરના સીખો।
ખુદ કે બોએ હુએ પૌઢે મુઝે અચ્છે લગતે હું।
હમને દિ હુર્રી ભેટ ઉનકો બહુત પસંદ
આઈ।</p> |
|--|--|

ઉપર્યુક્ત વાક્યોં મેં રેખાંકિત ક્રિયારૂપ હિંદી કે 'કમાયા હુઆ', 'બોએ હુએ', 'દી હુર્રી' કી તરફ ભૂતકાલિક કૃદંત વિશેષણ હું। ગુજરાતી મેં ઐસે રૂપ ભૂતકાલિક ક્રિયારૂપોં મેં 'લું' (લું), 'લા' (લા), 'લી' (લી), 'લાં' (લાં) પ્રત્યય સંજ્ઞાઓં કે લિંગ-વચન કે અનુસાર જોડને સે બનતે હું।

<p>3. 1) મારા સાળા <u>આવવાના</u> છે.
2) હું પાંચ હજાર રૂપિયા <u>આપવાનો</u> છું. મૈં પાંચ હજાર રૂપએ <u>દેનેવાલા</u> હું।
3) આજે હું તે પુસ્તક વાંચવાનો છું. આજ મૈં વહ પુસ્તક <u>પઢનેવાલા</u> હું।</p> | <p>મેરા સાલા <u>આનેવાલા</u> હૈ।
મૈં પાંચ હજાર રૂપએ <u>દેનેવાલા</u> હું।
આજ મૈં વહ પુસ્તક <u>પઢનેવાલા</u> હું।</p> |
|--|---|

ઉપર્યુક્ત વાક્યોં મેં રેખાંકિત ક્રિયારૂપ હિંદી કે 'આનેવાલે હું', 'દેનેવાલા હું', 'પઢનેવાલા હું' કી તરફ, ક્રિયાઓં સે જન્ય વિશેષણ/સંજ્ઞાએ હું। ઇનકે પ્રયોગ કે બાદ 'છે' (છે) (હું), 'છું' (છું) જૈસે યોજક ક્રિયાઓં કે ઉપર્યુક્ત રૂપ ભી વાક્યોં મેં જોડે જાતે હું। 'ઇન' ક્રિયારૂપોં કા પ્રયોગ જબ વાક્યોં મેં હોતા હૈ તબ ઉસ કા અર્થ ક્રિયાઓં કે સમાન હી હોગા। ગુજરાતી મેં ઐસે રૂપ મૂલ ક્રિયાઓં કે ભવિષ્યતકાલ કે સાથ 'વાનો' (વાનો), 'વાની' (વાની), 'વાનું' (વાનું), 'વાના' (વાના) પ્રત્યય લિંગ-વચન કે અનુસાર જોડને સે હોતે હું।

4. 1) શું તો સોસાયટીવાળા સાથે ક્યા તુમને સોસાયટીવાળો સે
વાત કરી?
- 2) આપણે સમાજભવનવાળાઓને બાત કી?
- 3) પણ મળવાનું છે.
- કેટલાય સ્વધંસેવી સંસ્થાઓવાળા હમેં સમાજભવનવાળો સે ભી મિલના હૈ।
- આગળ આવ્યા.
- કિતને હી સ્વયંસેવી સંસ્થાઓને વાલે આગે આએ।

ઉપર્યુક્ત વાક્યોં મેં રેખાંકિત શબ્દ સંજ્ઞાઓં સે જન્ય સંજ્ઞાએँ હુંણેં। ગુજરાતી મેં ઐસી સંજ્ઞાએँ, 'વાળો' (વાળો), 'વાળી' (વાળી), 'વાળા' (વાળા) પ્રત્યય લિંગ-વચન કે અનુસાર જોડને સે બનતી હુંણેં। ધ્યાન દીજિએ કિ ઉપર્યુક્ત (3) ઔર (4) કે રેખાંકિત રૂપોં મેં હિંદી મેં સમાન પ્રત્યયોં કા પ્રયોગ હુંણેં હૈ ઔર ગુજરાતી મેં યે પ્રત્યય દો પ્રકાર કે હુંણેં - ક્રિયાવાચી સંજ્ઞાઓં સે 'વાનો' (વાનો), 'વાની' (વાની), 'વાના' (વાના) પ્રત્યય જુડ્યાતે હુંણેં હૈ ઔર શુદ્ધ સંજ્ઞાઓં સે 'વાળો' (વાળો), 'વાળી' (વાળી), 'વાળા' (વાળા) પ્રત્યય જુડ્યાતે હુંણેં।

5. 1) મેં તને પહેલાં પણ કહ્યું હતું કે મૈને તુમસે પહલે ભી કહા થા કિ કલ
કલનું કામ આજે કરતાં શીખો કા કામ આજ કરના સીખો।
- 2) મારી બા કહેતી હતી કે ઈશ્વરે મેરી માં કહતી થી કિ ઈશ્વર કા દિયા
આપેલો કોળિયો બીજાને પણ હુંણેં કૌર દૂસરોં કો ભી દેના ચાહિએ।
- 3) આપણા પૂર્વજોએ કહ્યું છે કે હમારે પૂર્વજોંને કહા હૈ કિ દૂસરોં કો
બીજાને મદદ કરવામાં સાચું મદદ કરને મેં હી સચ્ચા સુખ હૈ।
સુખ છે.

ઉપર્યુક્ત વાક્ય હિંદી કી હી તરહ મિશ્ર વાક્ય હુંણેં। ગુજરાતી મેં ઐસે વાક્યોં મેં ઉદ્ધરણ અવ્યય રૂપ 'કે' (કે) હોતા હૈ ઔર હિંદી મેં 'કિ' કા પ્રયોગ હોતા હૈ। ઉદ્ધરણ મેં કિસી વ્યક્તિ કા કથન સોચ, ભાવના, અનુભવ, રાય આદિ હોતે હુંણેં। ઉસકે પહલે વક્તા કા ઉલ્લેખ હોતા હૈ।

5. 1) બોલવું સહેલું છે. બોલના આસાન હૈ।
- 2) કરવું અધ્યક્ષાનું છે. કરના કઠિન હૈ।
- 3) છોકરાને કરવું હોય તે કરે બચ્ચોંને કરના હો સો કરોં।
- 4) સુનામી પીડિતો માટે હવે સુનામી પીડિતોને કે લિએ અબ જીના
જીવનું મુશ્કેલ થઈ ગયું છે. મુશ્કિલ હો ગયા હૈ।

उपर्युक्त वाक्यों के रेखांकित क्रियारूप हिंदी के 'कहना', 'करना', 'जीना' जैसे संज्ञार्थक कृदंत (क्रियावाची संज्ञाएँ) हैं। गुजराती में ऐसी क्रियावाची संज्ञाएँ मूल क्रिया में 'वुं' (वुं) प्रत्यय लगाने से बनती हैं। इन क्रियावाची संज्ञाओं से क्रिया विशेषण भी जोड़े जा सकते हैं। इस प्रकार ये शुद्ध संज्ञाओं से अलग हैं जिनके पहले विशेषण ही जोड़े जाते हैं।

उदाहरणः

1) कोई पણ કામ <u>સારી રીતે કરવું</u>
જરૂરી છે.	કોई ભी કામ <u>अच्छી તરહ કરના</u>
જરૂરી હै।
2) તારે અહીં <u>જોરજોરથી બોલવું</u>
જોઈએ નહીં.	તુમ्हે યहाँ <u>જોર-જોર</u> સे બોલના નહીં
ચાહિए।
3) મને એક <u>સારી નોકરી</u> મળી.	મુझે એક <u>अच्छी નौકરી</u> મિલી।
4) દિવસમાં ઓછામાં ઓછું એક
<u>સારું કામ</u> કરવું જોઈએ.	दિન મें કम से કમ એક <u>अच्छા કામ</u>
કરના ચાહિए।